

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports	گزارشها
---------	---------

گزارشگران پورتال- افغانستان
۰۲ می ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد ؟

۲۷۴

به بهانه اول می روز همبستگی کارگران جهان

افغانستان کشوریست مستعمره – نیمه فیودالی که طبقه کارگر در پائین ترین سطح از رشد کیفی خود قرار دارد. عدم موجودیت اتحادیه ها و انجمن های کارگری پیشرو و مترقی باعث گردیده تا این طبقه نتواند از حداقل امتیازات صنفی خود برخوردار گردد؛ ساعات کاری کماکان طولانیست، امنیت شغلی وجود ندارد، با بیمه نآشناست، قرارداد ها ناعادلانه امضاء می گردد و بالاخره ظلم و تعدی سرمایه دار علیه کارگر بیداد می کند. طبقه کارگر که از لحاظ کمی و کیفی رشد چندانی نکرده با مشکلات فراوانی دست به گریبان اند.

رشد میکانیکی طبقه کارگر بعد از تجاوز اشغالگران غربی به سردمداری امپریالیسم امریکا به یکبارگی تسریع گردید و با سرازیر شدن میلیارد ها دالر، هزاران دهقان مزارع شان را ترک و به سمت شهر ها برای پیدا نمودن کار سرازیر شدند.

در حال حاضر تعداد اندکی از فابریکه های تولیدی در ولایت های ننگرهار (۱۹۸ فابریکه فعال و غیر فعال)، کندهار (۲۰۷ فابریکه فعال و غیر فعال)، بلخ (۱۷۱ فابریکه فعال و غیر فعال)، هرات (۳۶۲ فابریکه فعال و غیر فعال)، کندز (۳۷ فابریکه فعال و غیر فعال) و بالاخره در کابل (پارک صنعتی پل چرخ و پارک صنعتی جمعه محمد محمدی) جمعاً به تعداد ۳۲۶ فابریکه فعال و غیر فعال در حال استثمار شدید کارگران اند.

مجموعاً در افغانستان اشغالی نزدیک به ۹۵۰ فابریکه فعال و بیشتر از ۳۰۰ فابریکه غیر فعال وجود دارند که صد ها کارگر بدون کوچکترین ایمنی مشغول شاقه ترین کار ها اند.

این فابریکه ها در بخش های مواد غذایی، مشروبات غیر الکحلی، ذوب آهن، سامان آلات پلاستیکی، پاپوش، مواد شوینده، کارتن سازی، مواد ساختمانی، پروسس سنگ های معدنی و تعمیراتی، مواد کیمیائی، زراعتی و غیره فعال اند. همچنان تعداد زیادی از کارگران در سخت ترین شرایط در تونل های بزرگ معادن زغال سنگ با کمترین دست مزد کار می کنند.

به دلیل آمار های متفاوت از آدرس های مختلف، دقیقاً نمی توان تعداد واقعی کارگران صنعتی را در افغانستان اشغالی مشخص نمود، اما گفته می توانیم که در مجموع نزدیک به ده میلیون افغان واجد شرایط کار اند. از این تعداد نزدیک به ۵۰ درصد آنها در بخش های مختلف زراعتی، خدماتی، ساختمانی، تولیدی و غیره با کمترین دستمزد مشغول کار اند و بیشتر از ۵۰ درصد آنها، بیکار اند و یا هفته چند ساعت به کار های ساختمانی و غیر ساختمانی دست می زنند.

چهارراهی های شهر های کابل، هرات، بلخ، ننگرهار، کندز و کندهار روزانه پذیرای هزاران کارگر ساختمانی اند که ساعت ها منتظر اند تا بلکه بتوانند کاری پیدا کرده و لقمه نانی برای فرزندانش به خانه ببرند، اما به دلیل بیکاری گسترده عده ای اندکی از خیل کارگران ساختمانی روزانه موفق می شوند صاحب کار چند ساعته گردند و باقی همه بیکار و با چهره های خسته و غمگین با دست خالی به طرف خانه های شان می روند.

در حال حاضر به گفته رئیس جمهور دولت پوشالی بیشتر از ۳۶ درصد از توده های زحمتکش ما که جمعیتی بالای ۱۰ میلیون انسان را در بر می گیرند، زیر خط فقر (حداقل درآمدی است که برای زندگی در یک کشور خاص در نظر گرفته می شود. خط بین المللی فقر یک دالر در نظر گرفته شده است. کسانی زیر خط فقر در نظر گرفته می شود که قادر به فراهم نمودن نیاز های اساسی خود مخصوصاً مواد غذایی نباشند)، به سر می برند.

در افغانستان اشغالی ممنوعیت سنی برای کار وجود ندارد، اطفال پائین تر از پنج سال هم بدون کوچکترین ممانعتی به کار های شاقه و سخت از جمله موتر شوئی، شاگردی، دستفروشی، اسپندی، گدائی و غیره دست می زنند. به گفته صندوق حمایت از کودکان افغانستان، از یازده میلیون جمعیت زیر ۱۸ سال افغانستان، همین اکنون نزدیک به ۳۰ درصد آن روزانه بیشتر از ۸ ساعت به کار های سخت و شاقه مشغول اند.

جمعیت وسیعی از بیکاران کشور به ناچار صف های طولانی طالبان جنایتکار و عساکر اجیر دولت مزدور کابل را در بدل دریافت معاش، پر می نمایند و یا به عبارت دیگر از لوله تفنگ نان می خورند. روزانه ده ها تن از فرزندان توده های زحمتکش و ستمدیده افغان به نام طالب، اردو، پولیس و امنیت «ملی» به خاک و خون کشیده می شوند. افغانستان اشغالی سرزمین پر از خون و باروت برای توده های درد دیده و زحمتکش مخصوصاً طبقه کارگر آن مبدل گردیده و هیچ روزنه ای برای بیرون رفتن از وضعیت کنونی دیده نمی شود و هر روز باید شاهد بدتر شدن اوضاع امنیتی، اقتصادی و اجتماعی افغانستان اشغالی باشیم.

اول می روز همبستگی کارگران سراسر جهان در حالی فرا رسید که زندگی طبقه کارگر در افغانستان مستعمره - نیمه فیودالی بدتر از سال های گذشته گردیده، بیکاری بیداد می کند و هر روز به لشکر بیکاران افزوده می شود.